

УДК 792 (497.11 Пожаревац) „1929/1934“ (091)
930.253 : 352 (497.11 Пожаревац)

ИСКУСТВА НА СРЕЂИВАЊУ АРХИВСКОГ ФОНДА „НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ДУКАНСКЕ БАНОВИНЕ У ПОЖАРЕВЦУ 1929–1934

Апстракт: *Овим радом смо покушали да дамо предлог како и на који начин се може приступити сређивању фонда какав је фонд Историјског архива Пожаревац Народна позориште Дунавске бановине у Пожаревицу. С обизиром на значај ове установе у првом делу рада је дат сажет историјат установе, а у другом дата су искуства приликом архивистичког сређивања и обраде фонда.*

Кључне речи: *архивски фонд, позориште, Пожаревац, Дунавска бановина*

Може се рећи да је библиографија која се односи на историју српског позоришта све богатија. Међутим, не може се исто рећи за архивистичке радове који би дали предлоге и сугестије на који начин поступати са архивском грађом позоришних установа. У архивистичкој библиографији осим рада Олге Радловић „Народно позориште“¹ нема других текстова који би се бавили проблемима сређивања и обраде ове врсте архивске грађе. Поставља се зато као оправдано питање колико је уопште сачуваних фондова ове

врсте, колико им се посвећује пажња, да ли ови фондови представљају приоритетне и слично. Мишљења смо да фондови позоришних установа, уопште фондови установа културе итекако треба да постану приоритетни, јер они на врло инспиративан начин могу одсликати не само културни и уметнички, већ и економски и образовни степен развоја једног друштва.

Пожаревац је после Првог светског рата у коме је изгубио велики део становништва (наиме, пре рата је имао 10.000 становника, да би та бројка после рата била достигнута

---

¹ *Архивски преглед* 1-2, Београд 1981, 88-105.

тек 1921. године)² забележио веома брз успон. Становништво међуратног Пожареваца чини велики број трговаца, занатлија, учитеља, лекара, официра, адвоката, индустријалаца, што је и разумљиво с обзиром да је Пожаревац био привредни и административни центар тог дела Србије, односно Краљевине СХС. Иако делимично још увек чаршија са оријанталним одликама и навикама становништва, ова средина је у међуратном периоду све више попримала одлике напредног града. Становништво Пожареваца подстакнуто споља, али и сопственим унутрашњим снагама произашлим из одређеног степена економског богатства и интелектуалног напредовања у једном тренутку покушава да задовољи и своје повећане духовне потребе тако што приступа оснивању градског позоришта.

Народно позориште Дунавске бановине у Пожаревцу основано је 24. априла 1929. под називом Обласно народно позориште у Пожаревцу, на иницијативу грађана окупљених око *Друштва за пожаревачко народно позориште*.³ Оснивачка акта овог позоришта нису сачувана тако да се подаци о његовом оснивању и раду у првим месецима постојања могу пронаћи само у локалној штампи, пре свега у пожаревачком листу *Грађанин* који је редовно извештавао о активностима овог позоришта. Свој рад је започело 5. маја 1929. године на Ускрс представом *Београдски Дон Жуан* Николе Јовановића, у режији Петра Матића.⁴

² М. Ј. Миладиновић, *Пожаревачка Моравица*, Пожаревац 1928, 187)

³ ИАП, *Грађанин*, бр. 33/1928.

⁴ Исто, 35/1929.

До јуна 1930. *Обласно народно позориште у Пожаревцу* делује под овим називом, да би од јуна 1930., тачније решењем бана Дунавске бановине бр. 21830 од 10. јуна 1930.⁵ било преименовано у *Народно позориште Дунавске бановине*. Осим промене имена промењен је и статус овог позоришта. Наиме, од једног градског позоришта које се издржавало добровољним прилозима, приходима од представа и чланарине редовних чланова *Друштва за Обласно народно позориште*, постало је установа културе са местом у систему државне власти, јер је било субвенционисано одређеном свотом новца од државе, односно од власти Дунавске бановине. Наиме, у октобру 1929. године Краљевина Југославија је подељена на 9 административно-територијалних јединица – бановина. Пожаревац са околином припадао је територији Дунавске бановине са седиштем у Новом Саду. Рад и активност позоришта била је у надлежности Просветног одељења Краљевске банске управе, Одсека за уметност и културу коме су упућивана званична акта управе позоришта. Иако се кроз документа провлачи датум 10. јун 1930. када је позориште званично променило назив и статус, на основу позоришних плаката одштампаних приликом гостовања овог позоришта у Јагодини⁶ види се да је позориште у заглављу тих пла-

⁵ С. Цветковић, *Пожаревачко позориште између два светска рата*, Пожаревац 2006, 32.

⁶ Завичајни музеј у Јагодини (плакати представа *Ајшин севдах* од 15. маја 1930., *На поселу* 18. маја 1930. и *Зона Замфирова* од 29. маја 1930.)

ката носило назив Народно позориште Дунавске бановине у Пожаревцу и пре 10. јуна 1930.

Иначе је у периоду од 1929 - 1934. на простору Дунавске бановине деловало неколико позоришних трупа, неке краће, неке дуже. Тако су од 1929-1934. постојали Новосадско-осјечко позориште са седиштем у Суботици, а након укидања Пожаревачког Народног позоришта Дунавске бановине оснива се на кратко секција за Дунавску бановину Народног позоришта у Београду (1935-1936) и Градско позориште у Крагујевцу. Од 1936. делује за територију целе бановине једно позориште са две позоришне трупе (секција и централа) као Народно позориште Дунавске бановине у Новом Саду.⁷

О престанку рада позоришта нема поузданих података. Боривоје С. Стојковић наводи податак да су у октобру 1933. Народно позориште Дунавске бановине у Пожаревцу и његова управа упозорени да у свом називу не користе одредницу Дунавске бановине јер ће им у противном бити укинута субвенција.⁸ Тај потез бановинске власти уследио је у тренутку када се позориште налазило на гостовању у Крагујевцу. Преко начелника Среза пожаревачког и Крагујевачког до управника је стигао акт којим му је саопштено наређење и забрањено обуставом помоћи од 10.000 динара месечно.⁹ Према писа-

њу наведених аутора изгледа да је почетком 1934. одлучено да на територији целе Дунавске бановине треба да постоји само једно позориште које би могло бити контролисано у погледу финансија, културног и уметничког деловања у складу са државном политиком. Било је предвиђено да у то ново позориште уђу глумци из градских позоришта која би била укинута.¹⁰ Према Б. С. Стојковићу, у априлу 1934. донета је одлука да Народно позориште у Пожаревцу не одговара *потребном уметничком нивоу и задатку, на самим тим ни националним, ни културним захтевима Банског становништва и установе.*¹¹ Изгледа да позориште није озбиљно схватило ову претњу јер је и касније током априла 1934. користило исти назив.¹² У буџету Дунавске бановине за 1934. који је усвојен у априлу одређена је субвенција за пожаревачко позориште, али само за прво тромесечје, до јуна.¹³

Пожаревачко позориште је „животарило“ до краја јуна, али је по тврђењу Б. С. Стојковића званично престало да постоји 1. јуна 1934.¹⁴ У Новом Саду 25. априла 1936. основа-

¹⁰ Исто, 228

¹¹ Б. С. Стојковић, *н. д.*, 918–919.

¹² А В 126 IV 53570–934, Извештај од 3. априла 1934. у Пожаревцу.

¹³ С. Цветковић, *н. д.*, 52.

¹⁴ Б. С. Стојковић, *н. д.*, 920. Аутор у одељку „Управа позоришта“, стр. 917. наводи податак да је Б. Ђорђевић био управник до 1. 9. 1934. до гашења позоришта, да би у одељку „Укидање Народног позоришта у Пожаревцу“ стр. 920. навео податак да је престало да постоји 1. јуна 1934. Нажалост, не можемо потврдити који је од ова два податка тачан, или навести неки трећи због недостатка извора. – Да се гасило 1. 6. 1934, тврди и Р. Стојадиновић, *н. д.*, 391.

⁷ Б. С. Стојковић, *Историја српског позоришта од средњег века до модерног доба (драма и опера)*, Београд 1979, 920.

⁸ Б. С. Стојковић, *н. д.*, 918.

⁹ Р. Стојадиновић, *Народно позориште Дунавске бановине у Пожаревцу 1929-1934, Браничево 3-4*, Пожаревац 1975, 288.

но је оно „репрезентативно“ Народно позориште Дунавске бановине које је носило име кнеза-намесника Павла. Своја седишта је имало поред Новог Сада у Крагујевцу, Суботици, а касније и у Петровграду (Зрењанину). Глумци из пожаревачког позоришта прешли су у ново позориште, па се међу глумцима новоствореног позоришта помињу Петар Матић, Бранко Ђорђевић, Лепосава Ђорђевић, Павле Богатинчевић, Зора Црногорчевић, Милан Ајваз¹⁵ и др, који су били чланови Народног позоришта Дунавске бановине у Пожаревцу.

Оснивањем позоришта у априлу 1929. формиран су и органи који ће управљати радом позоришта. То су: Управни одбор, кога су чинили председник, потпредседник, секретар, благајник и чланови, Надзорни, Уметнички и Технички одбор и управник позоришта кога је именовао Управни одбор.¹⁶ У лето 1931. дошло је до делимичне реорганизације позоришне управе, о чему је одлучено на редовној скупштини одржаној у недељу 24. маја 1931.¹⁷ Оно што је карактерисало рад позоришта јесу честе смене управника.¹⁸ Сигурно да није било једноставно бити управник позоришта које је имало нередовне приходе, односно приходе који су били недовољни.

Има података у локалној штампи¹⁹ да су оснивани и пододбори *Друштва за Обласно народно по-*

зориште у Пожаревцу и по среским местима, али документа о тој активности позоришне управе нису сачувана у фонду.

На основу грађе и литературе није било могуће утврдити како је био организован рад позоришта из периода његовог деловања као Обласног народног позоришта. О раду позоришта из периода његовог деловања под именом Народно позориште Дунавске бановине сазнајемо из делимично сачуваног Правилника о раду и реду Народног позоришта Дунавске бановине у Пожаревцу.²⁰ Правилник је донет по наређењу Краљевске банске управе на седници Управног одбора позоришта одржаној 30.7. 1930. и послат Банској управи на увид и одобрење.²¹ Правилником су прописани права и дужности управника, редитеља, чланова, казне за дисциплинске прекршаје, поштеде, одсуства, исплата плата, коришћење позоришне имовине, улазнице и њихова врста и цена, уговори о ангажману и годишњи одмори.

Глумачки ансамбл састојао се из сталних и привремених чанова. Такође, поред професионалних глумаца позоришта је ангажовало један број дилетаната. Међу глумцима је било значајних глумачких имена попут Павла Богатинчевића, Милана Ајваза, Драге Милојевић, Витомира Качаника, Петра Матића, Бранка Ђорђевића, Михаила и Катице Лазић итд.²²

Плате глумаца су Правилником о раду и реду позоришта испла-

¹⁵ П. Волк, *Позоришни живот у Србији 1835-1944*, Београд 1992, 228.

¹⁶ ИАП Грађанин, 33/1929.

¹⁷ АВ 126 IV 26538-931.

¹⁸ С. Цветковић, *н. д.*, 24, 36.

¹⁹ ИАП, *Грађанин* 39/1929.

²⁰ 13 НПДБ П 1930 I 1

²¹ Архив Војводине 126 IV 29737-930.

²² Видети прилог на крају текста.

ћиване 15 дана унапред. Ангажман у позоришту је важио годину дана од дана потписивања, с правом отказа на месец дана унапред, или у случају престанка рада позоришта одмах. Глумац је приликом скалпања уговора упазнаван са правилником позоришта. Улога се није смела одбити. Одбијање улоге три пута за редом значило је отказ. Плате су се кретале од 1200 – 1800 за мушке чланове, док су плате глумица биле од 1000-1500 динара. Редитељски додатак је био 700 динара.²³

Позориште је ангажовало и техничко особље које се бринуло о техничким питањима функционисања позоришта (служитељи, реквизитери, декоратери, суфлери). У свом саставу имало је и позоришну гардеробу за коју је повремено набављало опрему.²⁴ Позориште није у свом саставу имало оркестар, иако су репертоар углавном чинили комади са певањем и игром. При реализацији позоришних представа помагало је певачко друштво „Браничево“ из Пожаревца или пуковски оркестар Гарнизона у Пожаревцу.²⁵ Током свог постојања Народно позориште Дунавске бановине у Пожаревцу није имало своју позоришну зграду већ је представе давало у пожаревачким хотелима и кафанама. У августу 1930. завршена је наменски рађена зграда за културне потребе Пожаревца - *Дом трговачке омладине* у којем су између осталог приређиване и позоришне представе.²⁶

Репертоар овог позоришта у највећој мери био је националног карактера. Углавном су давана Нушићева, затим Стевана Сремца, Боре Станковића, дела Јанка Веселиновића, али и комедије Љубинке Бобић, као и комади актуелних страних аутора.²⁷ Позоришни комади су набављани од Удружења драмских писаца коме је по наредби Просветног одељења Краљевске банске управе у Новом Саду за коришћење и приказивање позориште исплаћивало одређену тантијему, што је додатно оптеретило и онако танак буџет позоришта.²⁸

Због потреба издржавања позоришта оно је врло често гостовало по градовима у околини (Петровац Велико Градиште, Смедерево, Смедеревска Паланка, Јагодина), али је одлазило и ван граница Дунавске бановине (Ваљево, Крагујевац, Бања Ковиљача, итд). Забележено је гостовање и у Новом Саду.²⁹

Финансирање позоришта било је нестабилно и нередовно. У првој години рада као Обласно народно позориште издржавало се углавном од чланарина чланова *Друштва за Обласно народно позориште*, добровољних прилога заљубљеника у позоришну уметност и прихода од представа. У периоду од јуна 1930. до јуна 1934. поред ових ставки позориште је добијало месечне субвенције од Краљевске банске управе у Новом Саду, али које су биле врло скромне и недовољне за намиривање потреба једног озбиљног позоришта.³⁰

²³ 13 НПДБ П 1930 I 30

²⁴ 13 НПДБ П 1930 I 88;

²⁵ 13 НПДБ П 1930 I 15,18;

²⁶ Д. Фелдић, *Стари Пожаревац*, Пожаревац 1997, 227-233;

²⁷ Б. С. Стојковић, *н.д.*, 920; ИАП *Грађанин* 1929-1932.

²⁸ С. Цветковић, *н.д.*, 43.

²⁹ С. Цветковић, *н.д.*, 34.

³⁰ *Исто*, 33, 51

Грађа фонда Народног позоришта Дунавске бановине у Пожаревцу је одлуком Управног одбора Архива Србије од 21.12.1998. уврштена на Листу архивске грађе од великог значаја која се чува у архивима.³¹

Према подацима из Досијеа фонда, грађа је примљена у Архив на основу Записника од 29.08.1955. године, бр. Улазног инвентара 85. У досијеу постоји и документ о фонду датиран у 1964. годину са напоменом да је „Материјал накнадно пронађен, скоро, у неким другим материјалима“. *Правилник о раду и реду Народног позоришта дунавске бановине у Пожаревцу* ушао је у архив поклоном професора Николе Бошковића (бр. 101 од 30.04. 1954. године) и био је у саставу збирке *Откупи и поклони* бр. 188. Приликом сређивања *Правилник* је припојен фонду Народно позориште Дунавске бановине у Пожаревцу.

Фонд чини једна архивска кутија, укупно 89 јединица описа, односно укупно 162 листа, углавном формата А4 и неколико докумената формата Б5. Фонд је непотпун. Није сачувана комплетна грађа за период када је деловало позориште. Сачувана је такође непотпуна грађа за период 1929-1930. године. Приликом припрема за сређивање фонда и прегледа грађе утврђено је да је грађа углавном несређена, да је у неком ранијем периоду (није се могло утврдити када) грубо направљена подела

грађе на две године (1929. и 1930) без даљег сређивања. У оквиру кошуљица којим је одвојена грађа по годинама, иста је била несређена. Могуће је да је такво стање било последица честог експлоатисања овог фонда од стране истраживача. Такође је констатовано да је канцеларијско пословање вођено недоследно, тако да на неким документима (углавном су то они после 1. јуна 1930) имамо деловодни печат са деловодним бројем, док су они из периода постојања под именом Обласно народно позориште без икаквог деловодног броја и печата, осим неколико докумената који на позадини имају неку бројну ознаку, али се не може поуздано утврдити шта означава. Такође и тамо где деловодни број постоји врло често нема датума завођења у деловодни протокол. У фонду нема сачуваних књига тако да се преко њих није могло извршити спајање предмета. Приметили смо да поједини документи са ранијим датумом имају већи деловодни број од докумената са каснијим датумом завођења (јединица описа бр. 9). Примећено је да је у писарници сваки акт који се заводио добијао нов број, осим неколико докумената која су и деловодним бројем обједињени у предмет. Акта нису архивирани у регистратури. Закључујемо да током 1929. и првих месеци 1930. или не постоји деловодни протокол, или се он неажурно водио. Такође, примећујемо да од јуна 1930. већина докумената носи деловодни печат са ознакама и датумом, што значи да је постојала деловодна књига, али да сва акта нису на време или нека нису уопште евидентирана у њу. То нам

³¹ *Архивски преглед*, 1-4, 1998-1999, Београд 2000, (Одељак Просвета, наука, култура, р. бр. 27.)

говори да канцеларијско пословање није вођено ажурно, да је вероватно постојао централни деловодник, највероватније од јуна 1930. када је добило назив Народно позориште Дунавске бановине и прешло у надлежност Краљевске банске управе, Просветног одељења, Одсека за уметност и културу. Правилник о раду и реду Народног позоришта Дунавске бановине не регулише начин вођења канцеларијског пословања. Због чињенице да је ова регистратура имала углавном у свом саставу волонтере, а врло мало стално запослених радника, па према томе и радника писарнице, разумљиво је што се овом сегменту њиховог деловања није посвећивала већа пажња. У грађи фонда налазио се и један недатиран препис документа из 1911. године на немачком језику.

Грађа је била у физички задовољавајућем степену очуваности, без видљивих биолошких обољења, осим неколико физичких оштећења (неки листови су исечени на пола по хоризонтали, неки поцепани у мањем обиму).

Фонд је приликом истраживања за потребе изложбе Историјског архива Пожаревац *Пожаревацко позориште између два светска рата* допуњен копијама докумената из Архива Војводине, Музеја позоришне уметности Србије, из приватне збирке Пожаревљанина Велише Јоксимовића и поклоном Завичајног музеја Јагодине, које су приложене на крају грађе фонда.

Због чињенице да је фонд настао пре 1945., као и због врло мале количине сачуване грађе није било излучивања, односно нема пода-

така да је излучивање обављано раније.

Због некомплетности грађе, недостатка података о оснивању и организационој структури ствараоца фонда, због недостатка деловодних књига и недоследно вођеног канцеларијског пословања, због мале количине сачуване грађе, њеног садржаја и специфичне делатности ове регистратуре, **примењен је принцип слободне провенијенције, облик тематски.** У оквиру главних тема формиране су подтеме, а у оквиру подтема групе, у оквиру група формиране су предмети, односно досијеа, унутар којих су документа сређена хронолошки. Предмети су даље у оквиру класификационих група сређивани по деловодној ознаци, односно према датуму, уколико деловодне ознаке нема. Досијеа глумаца и техничког особља у оквиру својих класификационих група сложена су према азбучном реду.

У складу са садржајем грађе и изабраним начелом сређивања и његовим обликом начињена је следећа класификациона шема:

I УПРАВА ПОЗОРИШТА

1. Оснивање
2. Преписка

II ОСОБЉЕ ПОЗОРИШТА

1. Глумци
  - Професионални глумци
  - Глумци дилетанти
2. Техничко особље

III ФИНАНСИЈЕ

IV ПРИЛОЗИ

1. Преписка

2. Позоришни плакати
3. Фотографије

Према назначеној класификационој шеми поступак сређивања је започео класификовањем грађе на основне теме. Затим је у оквиру основних тема грађа подељена на подтеме, а у оквиру ових на групе, према садржају докумената. Затим је грађа класификована по годинама. Сређивање списка и формирање предмета, односно досијеа вршено је по деловодним ознакама код докумената који је имају, односно по садржају код документата без деловодне ознаке. Формирање предмета због недостатка књига обављено је картотечки. Формирани досијеи глумца и техничког особља поређани су азбучним редом по презименима.

Тема „Управа позоришта“ обухвата документа која се односе на оснивање, Правилник о раду и реду, преписку између управе позоришта и Краљевске банске управе у Новом Саду, односно са другим правним и физичким лицима која су утицала на рад позоришта.

Тема „Особље позоришта“ обухвата две подтеме „Глумци“ (где су издвојене две групе: професионални глумци и глумци дилетанти) и „Техничко особље“. Грађа је овде сврстана у досијеа по личностима, азбучним редом. Досијеа обухватају сва документа која се односе на рад и деловање једног глумца, односно техничког особља, од његовог пријема до напуштања позоришта (молба за ангажман, уговор о ангажману, молбе за повећање плата, разне друге молбе управи позоришта...). Ту је такође вршено, где је било могуће и

оправдавајуће спајање у предмете, а где то није било изводљиво грађа је сређена хронолошки. Због мале количине докумената (понегде само по један), досијеи сваке личности представљају једну јединицу описа, осим у досијеу Драгутина Жабарца где је документ на немачком језику за који сматрамо да је недатирана копија документа из 1911. издвојен у посебну јединицу описа и дата му је посебна сигнатура. Садржину писма нисмо успели да преведемо.

Тема „Финансије“ садржи врло малу количину докумената који се односе на финансијско пословање позоришта. Грађа је овде сређена хронолошки.

На крају се налазе делови аката којима се није могла утврдити припадност и они су сређени хронолошки у оквиру једне јединице описа.

На крају, као прилог фонду у оквиру теме „Прилози“ смештена је грађа добијена истраживањем и скенирањем докумената из Архива Војводине, Музеја позоришне уметности Србије, приватне збирке Велише Јоксимовића и Збирке Завичајног музеја у Јагодини за потребе приређивања изложбе. У оквиру ове теме копије предмета, плаката и фотографија сложене су у подтеме: *Преписка*, *Позоришни плакати*, *Фотографије*, са назнакама порекла докумената на кошуљици. У оквиру ових подтема грађа је сређена хронолошки (за преписку и плакате), односно азбучним редом (за фотографије) са идентификационим ознакама за сваку фотографију. На овим документима нису рађене никакве стручне операције, осим успостављања

хронолошког поретка и исписивања идентификационих података на кошуљицама.

На документима је у оквиру предмета, одн. досијеа урађена фолијација у горњем десном углу, а на полеђини последњег листа у предмету наведен је број пуних и празних листова. Обављено је печатање свих докумената у фонду по архивистичким правилима. Предмети, односно досијеи уложени су у кошуљице, а на свакој кошуљци исписана је кратка садржина предмета са списком докумената који се у њему налазе и сигнатуром на полеђини кошуљице у десном доњем углу. Сигнатура је на документима исписана на полеђини, у доњем десном углу. Сигнатуру чини комбинација слова азбуке, арапских и римских бројева. Урађена је унутрашња листа, као и спољашња етикета са прописаним подацима о фонду. На крају свих послова урађена је ревизија сређености архивске грађе у фонду. Фонд је скениран и микрофилмован.

Као информативно средство о фонду урађен је сумарни инвентар, а у плану је израда аналитичког инвентара. Уз обавештајно средство дати су као прилог сумарном инвентару спискови глумаца и техничког особља чија грађа постоји у оквиру фонда, са сигнатуром, азбучним редом.

* * *

Значај архивске грађе овог фонда огледа се у чињеници да ова мала количина сачуване архивске грађе даје вредне податке о изузетно важној установи културе, не само за

локалну средину у којој је поникла, већ уопште, за сагледавање културних и друштвених прилика међуратног периода Краљевине Југославије. Позориште је основано 1929. управо у време завођења шестојануарске диктатуре, те његов репертоар говори о значају културних установа у пропагирању државне идеологије. Значај се огледа и у могућности за сагледавање надлежности и функционисања бановинске власти у периоду од 1929-1934. године. Такође, ова грађа представља немерљиву драгоценост за пожаревачку историју, која сведочи о културном нивоу становништва овог града. Чињеница да је ово позориште на својим турнејама посећивало велики број градова Србије даје посредне информације и о друштвеним и културним проблемима и у тим срединама, али и на нивоу државе. За писце позоришне историје, као и животописа појединих глумаца, овај фонд такође има интересантних података о глумцима, проблемима са којима су се сусретали, садржи њихове оригиналне молбе за ангажман итд.

Прилог

Списак глумаца чија документа постоје у фонду
Народног позоришта Дунавске бановине у Пожаревцу

1. Александровић Славољуб
2. Алмажановић Раденко
3. Андрић Момир
4. Бандић Милан
5. Бандић Нада
6. Бановић Никола
7. Беатовић Савета

8. Богатинчевић Павле
9. Вујновић Милан
10. Вукомановић Љуба
11. Вучковић М. Живојин
12. Глигоријевић Гојко
13. Динић Милица
14. Динић Никола
15. Ђорђевић Бранко
16. Ђорђевић Лепосава
17. Жабарац Вукосава
18. Жабарац Драгутин
19. Јовановић Илија
20. Јовановић Лазар
21. Јовановић Љубица
22. Јосиповић-Христилић Лела
23. Качаник Витомир
24. Коларевић Лепосава
25. Кујунџић Душан
26. Лазаревић Јелена и Лазар
27. Лазић Катица
28. Ланер Мара
29. Мајценовић Анка
30. Мајценовић Данимир
31. Матић Петар
32. Милојевић Драга
33. Милосављевић Петар
34. Моачанин Жарко
35. Орловић Мара
36. Орловић Милан
37. Петровић Ружица
38. Ристић Властимир
39. Смук Пава
40. Срнић Маријана
41. Станисављевић Жика
42. Станојевић Сима- Шућур
43. Стојановић В. Никола
44. Торђанска Аспасија
45. Торђански Иван
46. Харитоновић Јован и
Хијацинта
47. Хрвојевић Мицика
48. Црногорчевић Зора
49. Штол Павле